

ЖУРНАЛ – ПЛАСТОВОГО – НОВАЦТВА

Ч. 5 (136)

ТРАВЕНЬ

1968

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва

“NOTUJS” — MAGAZINE

for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава

Редагує Колегія:

пл. сен. Леся Храплива,

ст. пл. Світлана Луцька,

ст. пл. Іриней Юрчук

Адреса Редакції:

LESIA CHRAPLYWA

158 East 7th St., Apt. 3A

New York, New York 10009

Адмініструє

Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“P L A S T” Inc.

140-142 Second Avenue

New York, N. Y. 10003

Обкладинка роботи
Наталки Горалевської

З М І С Т :

Святий Юрій	2
Сестричка Оля Чмола:	
Новацька сценка на День матері	4
Іванна Савицька-Оксана Тарнавська:	
Матінці	6
Ніна Мудрик-Мриц: Мандрівка	8
Сестричка Надя:	
Як Марко підготовлявся до та- бору?	8
Ніна Мудрик-Мриц: Сопілка	11
Сестричка Світлана:	
Світлина в альбомі	11
Лист Зайчика-Петруся до Мишки- Гризикнижки	14
Лист Мишки-Гризикнижки до Зай- чика-Петруся	15
Розгадки загадок	20
Майстрування — сестричка Галя Бродович, сестричка Ксеня Гор- динська	24

ПЕРЕДПЛАТА „ГОТУЙСЬ” у 1968 році: В ЗДА — 3.00 доляри, в КАНАДІ — рівновартість 3-ох американських долярів, в ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ — рівновартість 2.80 американських долярів, в АВСТРАЛІЇ — 2.50 американських долярів.

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА ДАТКИ НА ФОНД:

Новак Левко Волянський склав 2 доляри. Братчик Деніс Беднарський склав 3 доляри. Новачки, 14-те гніздо „Працьовиті звірятка” із Клівленду склали 10 долярів, колишні новачки „Зайчики” із Кентону склали через свою колишню сестричку Лярісу Музичку — 5 долярів. „Готуйсь” дякує всім та жде дальших датків!

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 5 (136)

Травень

1968

„ГОТУЙСЬ” ПОВІДОМЛЯЄ ВСІХ СВОІХ ЧИТАЧІВ, ЩО
ДНЯ 29 БЕРЕЗНЯ 1968 РОКУ ПОМЕР У ВІДНІ, В АВСТРІЇ

ОСНОВОПОЛОЖНИК ПЛАСТУ

ДОКТОР ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ

ЩО ЙОГО ПЛАСТУНИ ЗВАЛИ

Д Р О Т

Пластове новацтво вдягне Своему Дрозові за всі новацькі табори, гри, вогники та за те, що в Пласті взать любити Бога й Україну. Сьогодні всі новаки та новажки молять Бога, щоб прийняв їх Основоположника у Свое Царство, біля Вігної Ватри.

Розгорілась ватра —
Мерехтить ясна.
Розцвіла багата
Новакам весна.

Новакам лунає
Казка при вогні:
— Їде лицар гаєм
Їде на коні.

Їде лицар гасм,
А напроти — змії:
— Гей, де ти блукаєш
Лицарю ясний?

— Правди кинь шукати,
Послужи мені.
В мене є палати
В морі аж на дні!

В мене самоцвіти,
Сяють, мов вогні.
Правді кинь служити:
Послужи мені!

Вийняв лицар стріли,
Меч двосічний взяв.
Змія в серце вцілів —
Лютий змії сконав!

Їде лицар гасм,
Де квітки дрібні...
Новакам лунає
Казка при вогні.

Мал. Христя Баранська

Коли число за квітень вже друкувалося, наспіло Великодне побажання від новацтва:

**УКРАЇНСЬКІ НОВАКИ ТА НОВАЧКИ В УСЬОМУ СВІТІ
ВІТАЮТЬ ВЕЛИКОДНІМ ПРІВІТОМ „ХРИСТОС ВОСКРЕС”
ВСІХ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ!**

„Готуйсь” міг помістити цей привіт аж тепер, але через те він не менше щирий і ми віримо, що діти в Україні будуть знати про цей привіт від своїх побратимів та посестер у вільному світі.

РЕДАКЦІЯ „ГОТУЙСЬ”

Сестричка Оля Чмола:

НОВАЦЬКА СЦЕНКА НА ДЕНЬ МАТЕРІ

(На сцені висить ікона Божої Матері, перед нею світяться лямпадка. Виходить НОВАЧКА):

Свято Матері стрічаєм,
Свято сонця і весни,
Радісно в цей день вітаєм
Наші любії мами.

Линь привіте та по світу,
Завітай із краю в край,
Де українська мати, діти,
Того міста не минай!

(На сцену входять новажки, передягнені за квітки: тюльпани, дзвіночки, проліски, маки, незабудьки, ромени. Вони в новацьких одностроях, тільки мають на головах шапозки-квітки. Держаться за руки, обходять сцену, співають):

Куку-куку, чути в ліску,
Ходім співаймо,
Радо вітаймо,
Божу, Божу, Божу весну!

(Стають лицем до глядачів. Входять дві новажки із китицями тюльпанів у руках та говорять):

Зібрали ми букет
В садку квіток-тюльпанів,
Щоб принести привіт
Небесній Неньці-Пані.

Хай квітнуть в ніч і в день
У стіп Марії квіти,
Із голосом пісень
Ідуть до Неї діти.

(Входять на сцену дві дівчинки у вишиваних блюзозках, кладуть китиці лілей у стіп Марії та клякають перед іконою, склавши руки на груді. З другого боку виходить новажка, показує на дівчаток, що клягуть та говорить вірш Іванни Савицької):

Перед образом Марії світло
[лямпочки горить.
Хтось поклав внизу лелії, хтось
[там молиться, клячить.
Це діток малих громада, шлють
[гарячі молитви
І за маму і за тата: „Божа
[Мати, поможи”!
А Пречиста добра Мати
[усміхається з висот
Повна ласк і благодати, серед
[повені квіток.

(Відходить на бік. З ряду квіток виходить ДЗВІНОЧОК і говорить):

Чудове свято, це ж бо май,
Бо це весна, проснувся гай,
Зазеленіли поле й луг,
І квіти розцвіли навкруг.

Не змалювати їх краси!
У квітів теж є голоси!
Ви не повірите мені?
А нум, дзвіночки голосні!

(Вибігають на сцену дівчатка-ДЗВІНОЧКИ та співають пісню до слів Павла Тизини):

Ми дзвіночки, лісові дзвіночки,
Славим день,
Славим день!
Ми співаєм,
Дзвоном зустрічаєм
День, день, день,
День, день, день!

ПРОЛІСОК:

Ще в лютому, як падав сніг,
Розцвів я серед гаю,
Красу свою, як тільки міг
Для мами зберігаю.
Прийми ж весняний наш привіт
І ніжний пролісковий квіт.

МАК:

Мої пелюстки мов вогнем
В день матері горять,

Усі привіт тобі несем,
За труд твій — від малят.

НЕЗАБУДЬКИ:

І незабудьки не забули,
Чи може ви про нас не чули?
Живемо дружньо ми у лузі,
А очі наші голубі,
На небо схожі дуже.

РОМЕН:

На голівку золоту
Я вдягнув віночок,
В днину радісну таку
Заведім таночок.

(Квіти, новачки і дівчата в вишиванках беруться за руки та виводять хорівід, співаючи):

Ой минула вже зима,
Снігу, льоду вже нема,
Ой нема, ой нема,
Снігу, льоду вже нема.

Прилетіли журавлі
Й соловеї ті малі,
Ой малі, ой малі,
Соловеї ті малі.

Кругом квіти вже цвітуть,
Вівці трави вже пасуть,
Ой пасуть, ой пасуть,
Вівці трави вже пасуть...

(Опісля стають в один ряд, лицем до глядачів та говорять):

Нашим всім матусям,
Любим, дорогим,
Дай о Боже, щастя,
Сповнення мрій з ним!

Нашим всім матусям
Вдяка і привіт,
Дай їм, Боже милий,
Довгих, многих літ!

(Всі співають: „Многая літа”).

Новачки-квіти виводять танок у
честь матері в її день.

МАТІНЦІ

Слова: Іванна Савицька

Музика: Оксана Тарнавська

(Друга неділя місяця травня — це в цілому світі День Матері. У той день діти складають своїй матері подяку за всі її труди та стараються допомогти їй у домашній роботі. Може Ваше гніздо вшанує Ваших Мамів окремою збіркою, тоді зможете заспівати їм цю пісеньку, що тут подана).

Ma- тін-ко мо- я є- ди- на, ти для ме-не

ці-лий світ! І хоч я ма- ла ди- ти- на,

хоч ме- ні лиш кілька літ.

Матінко моя єдина,
 Ти для мене цілий світ,
 І хоч я мала дитина,
 Хоч мені лиш кілька літ,
 2 рази

Та Тебе, Матусю мила
 Я кохаю над життя,
 І бажаю: будь щаслива,
 Наче квітка весняна.
 2 рази

МАНДРІВКА

У мене в черевичках
Мабуть живе мандрівка,
Лиш тільки їх зодягну
Враз мушу я іти. —

Мандрую вулицями,
Мені назустріч сонце,
Дерева струнконогі
Й електрики стовпи.

І приязні усмішки
В зустрічних на обличчях.
Як гарно мандрувати,
Іти, іти, іти . . .

Люблю я черевички,
В яких живе мандрівка,
Що кличе у незнані
Розсіяні світи!

ЯК МАРКО ПІДГОТОВЛЯВСЯ ДО ТАБОРУ?

Марко повернувся зі сходин у суботу та просто до тата:

— Татку, братчик питався сьогодні, хто поїде цього року в табір. Я не знав, що маю сказати, бо я хотів би їхати, але не знаю, чи ти дозволиш мені.

Тато призадумався на хвилинку:

— Я поговорю з мамою, а відтак в неділю при вечері обговоримо цю справу разом.

Марко погодився, але дуже боявся, що мама скаже, бо ж мама найкраще знає, що Марко не вміє держати у порядку своїх речей, завжди щось загубить. Якже мав би він їхати сам у табір?

А в неділю приїхав у гості вуйко зі своїми дітьми. Приїхав і найстарший Зенко, великий юнак, що то вмів так цікаво розказувати про свої пригоди в таборах. А таборів тих мав він так багато!

При вечері тато промовив до Зенка:

— Що ти думаєш про те, щоб вислати Марка цього року в табір? Мама каже, що він не дасть собі ради...

Марко глядів з острахом на Зенка, бо Зенко був уже братчиком у таборі минулого року, і тому що він скаже, всі слухають. А Зенко сказав:

— Я думаю, що Марко вже досить великий, щоб їхати в табір. Але він мусить приготувитися до табору. Я скажу йому дещо про те сьогодні.

Зараз після вечері Зенко пішов з Марком до його кімнати. В кімнаті панував взірцевий порядок.

— Бачиш, в таборі кімната мусить виглядати завжди та порядно, як твоя тепер. — сказав Зенко. — А хто стелив тобі ліжко?

— Мама... — відповів Марко дуже непевно.

— Це зле! — зажурився Зенко. — В таборі мами не буде. Ти повинен сам стелити своє ліжко. Це неважко, тільки треба хотіти та набрати вправи. Коли в кімнаті спить десяток новаків, то треба б усім вставати хіба в п'ятій зранку, щоб братчик міг постелити ліжко кожному. Отже від завтра ти стелиш своє ліжко сам!

Марко хотів якось оправдатися:

— Я часом трохи помагаю мамі стелити: придержую коць, складаю свою піжаму...

— А хто складає всі речі в кімнаті, хто замітає? — допитував Зенко.

— Галя... — пробурмотів Марко та спустив голову вниз. Бо така старша сестра Галя зголосилася сама, що буде порядкувати в його кімнаті після того, як Марко раз не міг знайти зошита і пішов без задачі до школи.

— І Галі не буде в таборі! — докінчив Зенко. — Коли хочеш, щоб у таборі з тебе не сміялися, мусиш навчитися сам держати свої речі в порядку!

— Коли ж я не можу запам'ятати, де що лежить... — оправдувався Марко.

— Треба класти ці самі речі завжди на це саме місце. От наприклад — де стоять завжди твої шкільні книжки? Маєш якийсь постійне місце на них? А в котрій шухляді в тебе підсорочки, скарпитки? Все це мусить мати своє місце. Коли не можеш запам'ятати — підпиши.

Зенко пішов з кімнати Марка поміж старших і сказав:

— Марко зможе поїхати в табір тільки тоді, коли Галя не входить у його кімнату. Зате мама повинна провірювати щодня, як виглядає Маркова кімната та записувати йому хрестики чи риски. За місяць я приїду знов і тоді побачимо, чи Марко зможе їхати.

На другий день мама збудила Марка на пів години швидше. Він мусів сам пошукати все, що було йому потрібне, а що вживав — покласти на своє місце. Мама мусіла казати йому, де що лежить, і що куди покласти, бо Марко сам нічого не знав. До того ж мусів ще поспішати, щоб не спізнитися в школу.

Того дня мамі не було за що писати йому хрестиків. І так було ще цілий тиждень. Але Марко не піддавався, бо таки хотів їхати в табір. А на другий тиждень мама рішила, що Марко вже повинен знати, як порадкувати у кімнаті, і вже не заходила до нього ранком.

Першого дня того тижня Марко дістав три хрестики, але аж вісім рисок. Піжама лежала зверху на ліжку, брудні скарпитки валялися по долівці, хоч їм місце в окремому кошику, а на самій середині кімнати лежав . . . папірець із цукерка. Але Марко всетаки вже починав розуміти, що це значить: самому дбати про свою кімнату.

Маркові було дуже соромно за кожну рску, бо знав, що Зенко їх усіх побачить у маминому записнику. І тому далі змагався витривало. Аж врешті рисунок почало ставати щораз менше, хрестиків щораз більше, а під кінець місяця мама навіть закинула їх писати, і провірки чистоти не робила, бо знала, що в кімнаті і так все чисте та покладане. І саме мама перша сказала, що Марко вже може їхати в табір. А Зенко, коли знов прийшов до них, сказав те саме!

Ніна Мудрик-Мриц:

СОПІЛКА

Вирівав хлопчина
Гілку із ліщини, —
Вже співає гілка,
Вже вона — сопілка.

І цілими днями
Гомонить піснями
На всенькі усюди,
Щоб раділи люди.

Сестричка Світляна:

СВІТЛИНА В АЛЬБОМІ

Христя заходить нероз до хати своєї близької сусідки й товаришки Олі. Тут вони спільно граються і вчаться. Тато Олі відвозить їх теж часто разом на сходи, бо обі вони з одного роя.

Сьогодні, коли Христя тільки натиснула гудзик дзвінка при дверях, Оля вибігла до неї з радісним окликом:

— О, як добре, що ти прий-

шла! Маю тобі показати щось цікаве!

Христя ввійшла до вітальні та привіталася з Олиною мамою, а рівночасно водила зацікавлено очима по кімнаті, що це таке цікаве має бути? На столі лежав відчинений альбом зі світлинами.

— Недавно одержали ми з України нову світлину від моєї тіточної сестри! — сказала Оля. —

Вона приблизно того віку, що й я. Живе в місті Чернівцях і танцює в танцювальній групі. Прислала мені світліну в народньому одягу зі свого виступу.

Христя поглянула на світліну, з якої усміхалася до неї дуже гарна дівчинка. А її народній одяг був трохи інший, як Христя досі звичайно бачила. І на попередніх сторінках альбому (Христя не втерпіла, щоб зараз не заглянути!) — були теж жінки й

дівчата, а то й цілі їх групи, всі в подібних одягах.

— Це світліни з моїх молодих років, — пояснила Олина мама. — Замолоду я жила теж у Чернівцях, на нашій Буковині. Теж часто виступала у хорах, хоч румунська чужа влада на це нерядо дозволяла.

Христя завважила, що одяг із цієї частини України трохи довший, як в інших областях. Спитала теж, чи може мама має ще зі собою такий одяг?

— Вже проминуло дуже багато літ від того часу, як я виступала із хором по містах та селах Буковини, — відповіла мама, — і мені вдалося заховати досі тільки киптар із мого одягу. Зараз вам його покажу!

Киптар-безрукавка був зроблений з овечої шкіри, а береги прикрашені смушком із молодих баранців. Перід киптаря прикрашений вишивкою з волічки та зубцями з барвистої шкірки.

— Але він трохи інший, як гуцульський! І крій інший і взори інші! — закликала Христя.

— Бачу, що ти цікавишся народньою ношею, коли вмієш так гарно розрізнити! — похвалила мама Олі. — Справді, він подібний до гуцульського — та не такий.

Христя перекартковувала швиденько альбом, і справді киптарі на світлинах були всі такі, як той правдивий. А рукави в сорочках були так багато вишива-

Народні одяги із Буковини.
Малюнок українського маляря
Святослава Гординського.

ні, що, здавалося, часом полотна поміж вишивкою зовсім не було!

— А чи дівчата на Буковині носять віночки? — хотіла знати Христа.

— Так, і мама навіть виплела мені справжній буковинський вінок зі штучних квіток! — похвалилася Оля. — Він на верху викінчений гілками барвінку і до нього прикріплені ззаду барвисті стрічки.

— А знов замужні молодиці пов'язують голову білим великим рушником-рантухом, що його вив'язують дуже штудерно, — додала мама. — Рантух прикривають зверху барвною хусткою. Намисто теж носять, і то найбільше із правдивих, дорогих коралів, а до них причіплюють ще золоті монети.

— Мамо, а як звуть їх спідниці? Яюсь так смішно... — не могла ніяк пригадати собі Оля.

— Звуть їх „горботки”, а ткачі вони з вовни у дрібні пружечки, часто перетикані золотими чи срібними нитками, — відповіла мама. — Буковина — дуже багатий край, і тому одяги жінок там дуже барвисті й багаті.

Довго ще розказувала мама про буковинські одяги та звичаї, про славних буковинських українських письменників: Ольгу Кобилянську та Осипа Федьковича, і дівчатка були б ще далі слухали розповідей про „зелену Буковину”, але зателефонувала Оліна мама, що час їй повертатися додому. Оля, хоч дуже нерадо, мусіла йти, але дорогою подумала, що вже знає, про що просити маму на свої іменини: ні про що інше, як лиш про буковинський одяг, такий, як на світлинах!

**ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЬ ІВАНА ФРАНКА. СКІЛЬКИ КНИЖЕЧОК
ПРОЧИТАЛИ ВИ В ЙОГО ЧЕСТЬ?**

ЛИСТ ЗАЙЧИКА-ПЕТРУСА ДО МИШКИ-ГРИЗИКНИЖКИ

Дорога Мишко!

Як обіцяв я в попередньому листі, хочу описати табір на Новому Соколі, що в ньому пробуваю влітку вже четвертий рік. Ось, якби Ти, Мишко, приїхала в табір, я зразу повів би Тебе до басейну, відсвіжитися трохи після довгої подорожі. Мій добрий товариш, Андрійко Бабюк із Рочестеру — головний „директор” басейну, то певно дозволив би в кожну пору дня трохи попливати. А Ти вмійш пливати, правда?

Тоді пішли б ми до новацького табору, де на тлі високих, зелених дерев стоять два чудові курені, збудовані так подібно, як будують хати в нас в Україні, на Гуцульщині. Знаєш, Мишко, в новацькому таборі завжди дуже чисто, нема ніколи болота, навіть коли падають сильні дощі, бо земля у нас піскова. Кожної весни приїжджають люди аж з міста Боффало та засівають свіжу

траву. А коли тільки ця трава виросте та почне колихатися на вітрі, тоді приїжджають знов та косять її моторовою косаркою. Якби Ти знала, як гарно пахне тоді ця трава! Я не можу вже діждатися свіжої конюшинки, що буде поміж нею!

Тоді повів би я Тебе, Мишко, до юнацького табору. Там ростуть солоденькі малини й ожини. Звідтіля повів би я Тебе на Площу Сірого Лева. Ти ж знаєш, що Начальний Пластун, Сірий Лев, жив довгі роки в Боффало і це він задумав був купити Новий Сокіл, щоб пластуни мали де таборувати. Тому й назвали цю площу в його честь. На цій площі ростуть при берегах дуже гарні дикі суниці.

Тоді повів би я Тебе на кухню й до магазину, а після вечері пішли б ми на вогник чи на ватру. Я не раз сам не знаю, куди маю йти, бо і новакі і юнаки запрошують мене дуже щиро до себе. Я дуже люблю доглядати ватру чи вогник. Але це справа не така легка: кину забагато ріща — кричать, що їм загаряче, кидаю по менше, кричать: „Наша ватра хоче їсти”! Так зле і так недобре. Але я таки дуже люблю доглядати ватру!

Тоді я повів би Тебе в гостину до ласички, що живе зараз таки

біля кухні. Недалеко від неї живуть хом'яки, білочки й зайчики. А як тільки смеркнеться, виходять на полювання тхорі. З ними треба поводитись обережно, бо вони не дуже то ввічливі. Я мав з ними справу тільки один раз і

обіцяв собі ніколи більше не приєднуватись до них.

На другий день я повів би Тебе у дебри. Яка вона гарна та цікава, напишу Тобі другим разом. Тепер було б забагато.

Будь здорова Мишко!

Твій Зайчик-Петрусь

ЛИСТ МИШКИ-ГРИЗИКНИЖКИ ДО ЗАЙЧИКА-ПЕТРУСА

Дорогий Зайчику!

Дякую Тобі щиро за Твої гарні листи! Пробач, що не відписувала Тобі досі, але ми з сестричкою Лесею та братчиком Іванком працюємо тепер дуже пильно над великою несподіванкою на табори для новацтва на це літо. Ох, і свербить мене лабка, щоб зразу Тобі написати, але сестричка Леся казала, що тепер ще писати не вільно. А я, добра новацька мишка, мушу вміти заховувати пластові тасмниці. Тому муститимеш ждати аж до червня, тоді

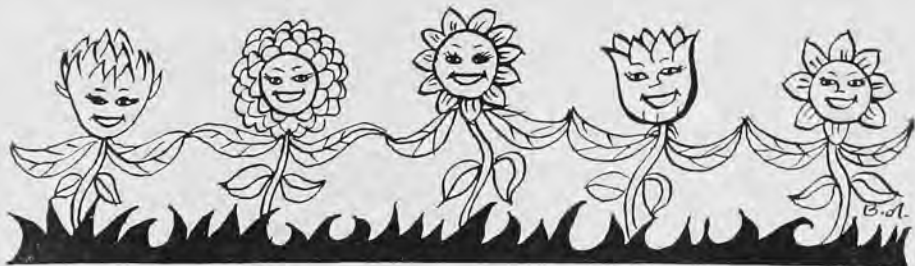
про все напишу. А тасмниця, ох, така гарна, і всі певно будуть нею дуже радіти!

Я ще не знаю, куди ми зі сестричкою поїдемо цього року влітку, але може і на Сокіл заглянемо. І самі привеземо Тобі цей даруночок, що... ох, лишенько, таж мені не вільно про це писати!!!

Ну краще покінчу, а то біда буде! Тільки Ти жди червневого числа, а тоді все знатимеш!

Готуйся!

Твоя Мишка

СІЧЕНЬ, 1968

3ТІ ЮВІЛЕЙНА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ ХОЛОДНИЙ ЯР, АВСТРАЛІЯ

З ювілейних святкувань річниця

55-ліття існування Пласту,
50-ліття відновлення Української Держави та
25-ліття повстання Української Повстанчої Армії,
пластицини і пластунки присутні на
Ювілейній Пластовій Зустрічі,
Пластових Таборах і Здвижі Мелоді
шлють вам з далекої Австралії
дружній пластовий привіт.

СКОБ !

КРАЙОВА ПЛАСТОВА РАДА

Микола Овцаг
А. Свєдєрко

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА

Микола С.
Г. Селєз
Владислав
А. С. Я.
В. С.
В. С.
В. С.
В. С.

ПРОВІД ЮЛ. В.

Василь
Василь
Василь
Василь
Василь
Василь
Василь
Василь

ПРИВІТ ІЗ АВСТРАЛІЇ

Як все новацтво вже знає, цього року припадає багато важливих різнниць, що їх святкують всі українці, а особливо пластуни. 50 років тому, в 1918 році відновилася Українська Держава, що називалася Українська Народня Республіка. 25 років тому, в 1942-43 роках постала Українська Повстанська Армія під проводом славного генерала Тараса Чупринки. Про цю Армію Ви теж певно знаєте, бо й „Готуйсь” писав про неї. А наш Пласт обходить свої 55-літні уродини, а оце йде йому на 56-ий рік. З усіх тих нагод всі пластуни в Австралії влаштували велику зустріж на оселі Холодний Яр. Знаєте, що це таке той яр, що від нього назвали пластуни в Австралії свою оселю? Це справді є такий глибокий яр, зарослий лісом на Правобережній Україні в околиці міста Чигирина. Колись у давнину там збиралися українські гайдамаки, щоб карати ворогів за кривди, що їх робили вороги українцям. А після віднови Української Державности, коли то московські більшовики напали на Україну, в цьому ярі теж збиралися українські повстанці до боротьби проти більшовиків. Тому й пластуни назвали так свою оселю.

На цій зустріжі зібралось біля 500 пластунів та пластунок, але тільки 40 із них самі ще бажили Україну. Інші народилися вже в гужині — але всі вони знають про Україну та люблять її.

З цієї гарної зустріжі пластуни прислали привіт „Готуйсеви”. „Готуйсь” щиро дякує за цей привіт та подає його тут, щоб побажили всі гитазі.

Новаки Михась і Тарас Обалі з Дітройту дістали в нагороду за добрі розгадки з „Готуйся” — книжечку Миколи Погідного „Ілля Муромець”. Тепер Тарас, молодший, пише:

Дорогий „Готуйсю”!

Дуже дякую за книжку „Ілля Муромець”. Я ще не читав її, бо вона для мене трохи заважка. Я щолиш вчуся читати й писати по-українському. Вже прочитав „Лісову пригоду” (написав Леонід

Полтава) і народню казку про розумного зайця.

Настав уже березень і я хочу вивчити вірш „Мені однаково”. Може виголошу його на новацьких сходинах, коли будемо відзначувати пам'ять Тараса Шевченка. Мій старший брат Михась (він уже юнак) буде читати книжку „Ілля Муромець” на вакаціях, а я прочитаю її на другий рік.

Готуйсь!

Тарас Обаль із роя „Пугач”

„Іжаки” їдуть на День Весни. Зправа до ліва: Всеволод Соколик, Роман Винницький, Орест Жаровський, Тарас Косар, Тарас Граб, Богдан Болюбаш, Андрій Татарський, Ігор Соколик. На світлинні бракує Юрка Татарського та Ярослава Кордюка.

Ройовий роя „Іжаки” в Торонто у Канаді пише:

Дорогий „Готуйся”!

Наш рій „Іжаки” в Торонто їснує вже більше, як один рік, а ми ще ніколи до Тебе не писали. Посилаю Тобі світлинну „Іжаків”, як їдемо на День Весни минулого року. Перший наш табір на Пластовій Січі у Грефтоні називався „На уходах” так, як знана книжка для дітей Андрія Чайковського, і був дуже гарний. Командантом був братчик Богдан Гула а моя мама вчила нас співати пісні. В таборі наш рій здобув прапор „чепурнюха”, бо ми справно робили порядки. Ми знаємо, що в Україні є багато дітей, що не можуть бути новака-

ми ані читати „Готуйся”. Ми не можемо їм ніяк допомогти, але зате в день 1-го Листопада ми зїбрали \$ 2.65 для бідних дітей. Братчик сказав, що за ті гроші багато дітей дістане молоко й ліки.

На Рїздвяні Свята ми ходили колядувати і з заколядованих грошей посилаємо на Твій фонд п’ять долярів.

Готуйсь!

Всеволод Соколик,
ройовий „Іжаків”.

Новак **Андрійко Возняк** із Парми в Північній Америці дістав за добрі розгадки книжечку Ірини Винницької „**Кам’яна сокира**” та пише:

Дорогий „Готуйся”!

Дуже дякую за книжку „Кам'яна сокира”. Я ще її не прочитав, бо якраз скінчив читати іншу дуже гарну й цікаву українську книжечку. Тепер починаю читати одержану книжку.

Дуже, дуже дякую!

Новак Андрійко Возняк

Новачка Христя Гриневич із роя „Дзвіночки” із Мельборну, Австралія, пише:

Дорогий „Готуйся”!

Дня третього вересня цього року відвідав нас пластовий хор із міста Сіднею під керівництвом пластуна сеньйора В. Матіяша. Приїхало багато дітей. Ми ходили зустрічати їх і запрошували дітей до наших хат. Ми теж мали гарного гостя, Галю. Ми з нею подружили і тепер пишемо листи одна до одної. На другий день

після їх приїзду відбувся концерт у Народньому Домі. Діти співали дуже гарно, а також і танцювали. При кінці концерту попросили мене, щоб дала я квіти диригентові. Я подала їх разом із нашим Станичним, старшим пластуном В. Микитенком.

Христя Гриневич,
рій „Дзвіночки”

Новак Ромко Іванчишин пише:
Дорогий „Готуйся”!

Мені дев'ять років і я належу до роя „Бобри” на Бронксі, дільниці Нью Йорку. Належу теж до Дитячого Гуртка Книголюбів при Відділі Союзу Українок. Я прочитав уже 23 книжечок, а найбільше подобалися мені „Князь роси” Лева Яцкевича та „Чародійне авто”. Думаю, що тепер я зможу здобути вмілість читача.

Новак Роман Іванчишин

Новачка Христя Гриневич та братчик станичний В. Микитенко вітають пластовий хор „Юний Боян” із Сіднею на гостинному виступі в Мельборні, в Австралії.

РОЗГАДКИ ЗАГАДОК

СТЕЧЕНЬ, Ч. 1 (132)

Різдвяна зірка

Назва коляди: ДИВНАЯ НОВИНА.

Шифр Нестора Кропельницького

- 1) „БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ”.
- 2) „ГЛЯНЬ ОКОМ ЩИРИМ ОБОЖИЙ СИНУ НА НАШУ ЗЕМЛЮ НА УКРАЇНУ”.

ЛЮТИЙ, Ч. 2 (133)

Літературна загадка:

Марко **ВОВЧОК** „Маруся”

Леонід **ГЛІБІВ** „Байки”

Леся **УКРАЇНКА** „Віда навчить”

Борис **ГРІНЧЕНКО** „Олеся”

Константина **МАЛИЦЬКА** „Гарфа Леїлі”.

Українські пісні:

Коломийка

Коляда

Веснівка

Ягілка (кажуть теж „гагілка”)

Щедрівка

Стрілецька.

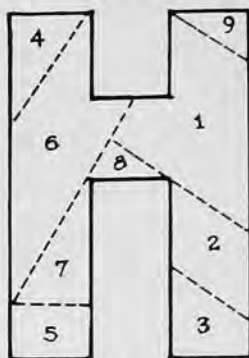
Хрестиківка

Слова поземо: ПЛАСТ, вітер, корок.

Слова доземо: павук, автор, турок.

БЕРЕЗЕНЬ, Ч. 3 (134)

Розсипана буква: це буква „Н”, що означає: Улад Пластового Новацтва. Ось так її треба було скласти:

Візитівки:

ТАРАС ШЕВЧЕНКО — його пам'ять вшановуємо в березні.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА — народилася 13 лютого 1871 року.

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ — княжив у Києві та збудував там собор Святої Софії.

Хрестиківка:

Слова поземо: Колимия, Україна.

Слова доземо: дошка, комар, зимно.

Добрі розгадки прислали:

Орест Гаркач із роя „Ведмедики” з Лорейну, рій „Журавлі” гнізда „Перелетні птички” із Філядельфії, **Левко Івашків** з Нью Йорку, **Віра Воловодюк** із роя „Незабудьки” з Нью Йорку, **Наталка Ковалишин** із Філядельфії, **Мона Христя Снилик** із Нортрідж у Каліфорнії, **Оленка та Юрко Хевпа** із Оттави, Канада, Рій „Іжаки” із Вінніпегу, Канада,

підписав **Юрко Романович, Роман Іваник** із Едмонтону, Канада, **Ромашка Мриц**, із роя „Жайворонки”, гнізда „Перелетні” із Торонто, Канада, новак **Роман Нестор Атаманик** з Буенос Айрес із Аргентини.

Всі, хто прислав розгадки, дістане в нагороду по книжечці, та віримо, що вони будуть розгадувати і дальші загадки! Хто розгадає всі загадки за три місяці, дістане щось особливо гарне!

Сходина Гуртка книголюбів на Бронксі. Погляньте, як гарно прикрасили домівку на цей день!

ХРЕСТИКІВКА

Кожний пильний читач „Готуйся” знає, що таке хрестиківка та як її розгадувати. Тому певно розв’яжете легко й цю:

Значіння слів:

Доземо:

- 1) Відсоток або ...
- 2) Учень вищої школи.
- 3) Коли хто не низький, то ...

Поземо:

- 4) Журнал пластового новацтва.
- 5) Журнал для українських дітей, що виходить в Північній Америці.

ЛІТЕРАТУРНА ЗАГАДКА

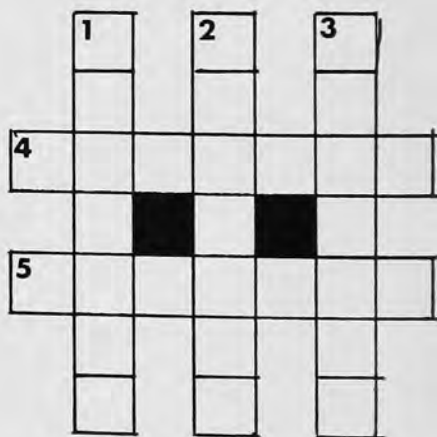
Доповніть прізвища цих дитячих письменників та напишіть, чи знаєте хоч один твір, який кожен і кожна з них написали:

РОМАН З

ТЕКЛЯ Б

ІВАННА С

КАТЕРИНА П

(Подав братчик Ірко)

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ ФЛЬОТИ

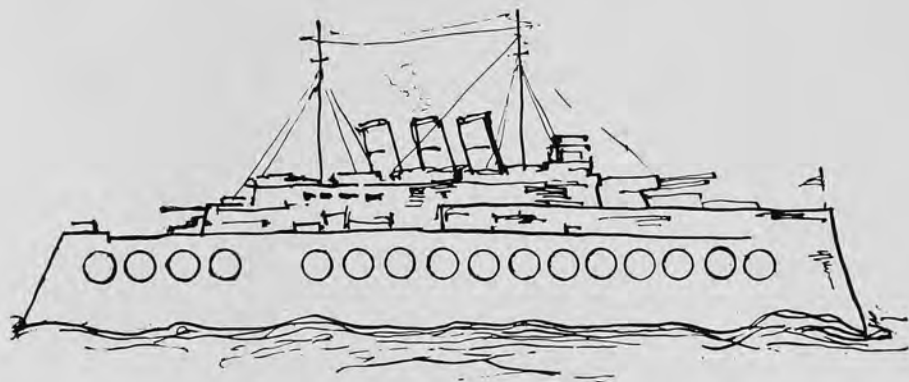
Цього місяця припадають п'ятдесяті роковини піднесення українських прапорів на кораблях Чорноморської Фльоти. П'ятдесяті роковини звичайно називають „золотим ювілеєм”. Сталося це дня 29 квітня 1918 року. Тоді з корабля, на якому був адмірал (провідник фльоти) пролунав наказ: „Фльоті підняти український прапор!”.

Як називався цей корабель?

Спробуйте відгадати його назву при допомозі слів, що подані нижче.

З кожного слова треба вибрати по одній букві, але за однаковим порядком у кожному стовпику. Коли відгадаєте назву, впишіть її у круглі віконця корабля. І пришліть розгадку до „Готуйся” як звичайно!

ЮНАК	ПАРА	ДІРА	СВІТ
ОРКО	МОРЕ	ФОТО	ДЕНЬ
ХЛІВ	НЕБО	ПІНА	ЛИЦЕ
КРАЙ	ЗОРИ	СИТО	ТІНЬ

МАЙСТРУЄМО!

Сестричка Галя Бродович:

ОБРАЗОК ІЗ МУШЕЛЬОК

Коли підете на весняні прогулянки, може зайдете і над річку чи став, де можна буде знайти мушельки. Зрештою, часом можна їх теж купити у крамницях. Минулого року „Готуйсь” писав, як збирати мушельки та як складати їх. Тепер сестричка Галя показує нам, як можна виліплювати із мушельок різні образки. Тут ось бачите квітку.

Треба взяти твердий папір, намалювати на ньому фарбою било квітки та глечик, в якому вона росте. Листочки й пелюстки квіток — це будуть наліплені мушельки. Якщо маємо відповідну мушельку, можна її наліпити і замість глечика. Мушельки можна теж помалювати фарбами, якими хочемо, щоб образок виглядав ще краще.

Ваша мама певно дуже зрадіє, коли подаруєте їй такий образок у її день!

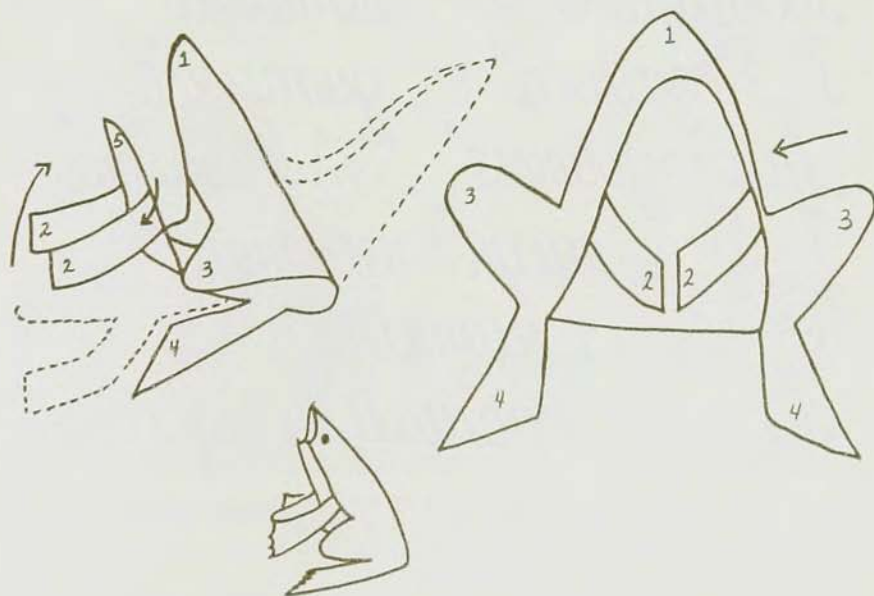
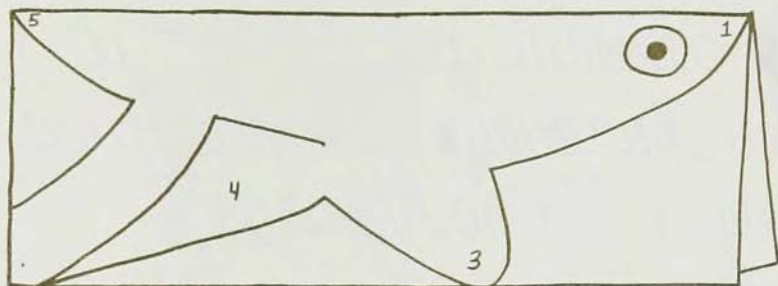
ВЕСНЯНА ЖАБКА

(Подала сестричка Ксеся Гординська)

Жабку з паперу можна зробити ось-так:

- 1) Складіть папір через половину.
- 2) На одному боці нарисуйте таку форму, як на образку.
- 3) Витніть папір здовж усіх нарисованих ліній.
- 4) Зігніть витяту форму, так, щоб число 5 було якнайближче числа 1.
- 5) Загніть число 2 якнайдалше від числа 5.
- 6) Намалюйте жабі око.

Жабку можна робити з якогонебудь паперу. Щоб виглядала ще краще, можна помалювати її крейдками, водними чи олійними фарбами.

 Рій. Зоретлавці

Ось РЕАКТОР вже готовий
До -и -овий,

Треба тільки ще зробити
 альний для -и.

Ось „Михайлик“, „Денник Рамця“,
Взели і „Іллю Муратця“,

„Кобзарєва“ є „гостина“

І „Козацька“ є „дитина“,

„Листування“, „Микита“

І -ласун неситий.

  їх читали!

Кажер кращий це від стали!